

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Táboře rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Prokopem v hlavním líčení konaném dne 8. února 2023

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa obžalovaného], bez zaměstnání,

je vinen, že

1)

a) v době od 4:10 hod. do 4:15 hod. dne 21. 4. 2022 v Táboře na ul. Soběslavská 2929, z vnější strany otevřel poškozené posuvné výdejové okénko restaurace McDonalds, rukou sáhl na pult a vzal na pultě volně odložený komunikační modul platebního terminálu, který odpojil a odnesl, jeho zbylou část ponechal volně pohozenou na příjezdové komunikaci, čímž poškozené společnosti U Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČ: 64948242, se sídlem Želetavská 1525/1, 140 00 Praha 4-Michle, způsobil škodu ve výši 2 500 Kč,

b) v době od 4:20 hod. do 4:58 hod. dne 21. 4. 2022 v Táboře na ul. Světlogorská 2767/8, vstoupil do objektu provozovny COOP Terno - Jednota, přes nezajištěný vstup (nákladovou rampu), ve vnitřních prostorách Jednoty byl přistižen zaměstnankyněmi Jednoty, kterým tvrdil, že je brigádník, v mezidobí odcizil z kanceláře 3 ks volně odložených mobilních telefonů, a to:

- mobilní telefon SAMSUNG GALAXY A12 64GB, DUAL s ochranným sklem, čímž způsobil poškozené [celé jméno poškozené], [datum narození], škodu ve výši 3 500 Kč,

- mobilní telefon SAMSUNG GALAXY A03S, DUAL s pouzdem Goosperry Mercury Jelly a s ochranným tvrzeným sklem, čímž způsobil poškozené společnosti MASO UZENINY PÍ SEK, a.s., IČO: 26419793, škodu ve výši 3 000 Kč,

- mobilní telefon XIAOMI REDMI 9A, DUAL SIM s pouzdrém, čímž způsobil poškození společnosti J, obchodní družstvo Tábor, IČO: 00031925, škodu ve výši 1 700 Kč,

2)

v době od 16:22 hod. do 17:15 hod. dne 26. 8. 2022 vešel do obchodního domu Kaufland v Táboře na ulici Volgogradská 2972, pohyboval se různě po prodejně, v oddělení s pivem si do košíku naložil 3 ks prázdných přepravek od piv, se kterými prodejnu opustil, později předmětné přepravky vrátil, aby získal tzv. vratné, při jeho uplatnění byl zadržen ostrahou prodejny, čímž způsobil škodu ve výši 300 Kč společnosti Kaufland Česká republika v.o.s., IČO: 25110161, se sídlem Bělohorská 2428/203, 169 00 Praha 6-Břevnov,

shora uvedených jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen za přečin krádež dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku rozsudkem Okresního soudu v Táboře ze dne 17. 7. 2019 sp. zn. 3 T 10/2019 (právní moc 17. 7. 2019), a to k souhrnnému trestu odnětí svobody nepodmíněně s výměrou 18 měsíců, který vykonal dne 3. 10. 2020,

tedy

ad 1 a, b)

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

ad 2)

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech potrestán,

čímž spáchal

ad 1 a, b)

pokračující přečin krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 trestního zákoníku,

ad 2)

přečin krádež dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce 17 (sedmnáct) měsíců nepodmíněně.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá povinnost zaplatit na náhradě škody poškozeným

UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., (další data shora) částku 2 500 Kč,

[celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa poškozené], částku 3 500 Kč.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená společnost J, obchodní družstvo Tábor, IČ: 00031925, se sídlem Budějovická 1413/63, 390 02 Tábor, se svým uplatněným nárokem na náhradu škody odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. V hlavním líčení byl vyslechnut obžalovaný [celé jméno obžalovaného]. Tento dobrovolně a bez nátlaku prohlásil, že je vinen jednáním, popsaným v obžalobě Okresního státního zastupitelství Tábor sp. zn. ZT 209/2022 a souhlasil s popisem skutků a právní kvalifikací, čímž splnil všechny požadavky pro aplikaci § 206c trestního řádu. V souladu s odstavcem 3 a 6 tohoto ustanovení soud za souhlasu státní zástupkyně prohlášení viny obžalovaného přijal a dále neprováděl v tomto směru dokazování.

II. Výrok o trestu

3. Při výroku o druhu a výměře trestu soud bere v úvahu kritéria stanovená § 38 a § 39 trestního zákoníku, tedy jednak povahu a závažnost projednávaného trestného činu a jednak poměry pachatele, tj. zásadu přiměřenosti (proporcionality) trestní sankce v širším slova smyslu, jednak také požadavek tzv. subsidiarity trestní sankce (§ 38 odst. 1, 2 trestního zákoníku). Při stanovení druhu trestu a jeho výměry pak soud přihlédne ve smyslu § 39 odst. 1, 2 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (jenž jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem). Dále soud přihlédne k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Mimoto soud přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné. Přihlédne konečně k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. Soud mimoto posuzuje existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku. Poté dospěl k následujícím závěrům:

4. Pokud jde o okolnosti svědčící ve prospěch obžalovaného, jde především o výše zmíněné prohlášení viny a označení rozhodných skutečností za nesporné, které je podle § 39 trestního zákoníku nově jedním ze základních kritérií pro stanovení druhu a výše trestu, hovořících ve prospěch obžalovaného. Lze tedy uzavřít, že se obžalovaný ke svému jednání doznal, svědčí mu tedy polehčující okolnost ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku. Naopak mu značnou měrou přitěžuje okolnost dle § 42 písm. p) trestního zákoníku, neboť byl v minulosti opakovaně odsouzen, a to i pro shodnou trestnou činnost, a samozřejmě v neposlední řadě mu přitěžuje i okolnost dle písm. n), když spáchal více trestných činů.

5. Z opisu z evidence rejstříku trestů se zjišťuje, že obžalovaný byl celkem 11x soudě projednáván. Jedná se o osobu kriminálně závadovou, tzn. o recidivistu páchajícího především majetkovou trestnou činnost. V minulosti mu byla ukládána řada výchovných, ale i represivních trestů, kdy ani tyto tresty vyměřené v citelné výši na něj neměly žádný účinek, nezměnil svůj přístup k životu a nadále se dopouští protiprávního jednání. Nepodmíněný trest odnětí svobody uložený ve věci Okresního soudu v Táboře sp. zn. 3 T 10/2019 ve výměře 18 měsíců vykonal dne 3. 10. 2020, z trestu nepodmíněného ve výměře 3 měsíců, který byl uložen ve věci Okresního soudu v Mělníku sp. zn. 1 T 100/2019, byl podmíněně propuštěn dne 7. 10. 2020. Přestože mu byla stanovena zkušební doba podmíněného propuštění ve výměře 24 měsíců a dohled probačního úředníka, kdy si byl vědom, že může dojít k nařízení nevykonaného nepodmíněného trestu, obžalovaný toho nedbal a ve stanovené zkušební době se dopustil projednávané trestné činnosti.

6. Je evidentní, že obžalovaný není fakticky schopen se řádně živit, sám uvádí, že se živil pouze brigádně, kdy údajně nedostal řádně zapláceno, pácháním trestné činnosti tak řešil špatnou finanční situaci. Dále uvedl, že dokonce 2 roky, „vydržel“ nepáchat trestnou činnost, což soud nemůže zhodnotit jako polehčující okolnost. Obžalovaný evidentně nedomýšlel fatální následky svého jednání, kdy výsledkem je toto trestní řízení končící uložením spravedlivého trestu. Ačkoliv u prvního hlavního líčení přislíbil uhrazení vzniklé škody s tím, že by si mohl peníze vypůjčit,

neučinil tak, ačkoliv jednání bylo z tohoto důvodu ještě odročeno a obžalovanému byla soudem poskytnuta možnost reparovat následky trestné činnosti a zasloužit se o uložení trestu mírnějšího. Úhrada, resp. nezaplacení škody pak bylo soudem ověřeno u poškozených (viz č. l. 208-210 spisové materie).

7. Soud ukládal obžalovanému trest úhrnný, když tento se dopustil dvou trestných činů, a to zcela v souladu s § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Bylo tedy přistoupeno k uložení trestu represivního, a to zcela v souladu s návrhem intervenující státní zástupkyně, neboť je nutné jí přisvědčit, že v případě obžalovaného z výše rozvedených důvodů nelze absolutně zvažovat uložení trestu výchovného. Pokud pak jde o výši ukládaného nepodmíněného trestu, soud uzavírá, že s ohledem na méně závažný charakter trestné činnosti a způsobenou škodu, lze na něj působit trestem mírnějším, tzn. trestem vyměřeným kolem 1/3 trestní sazby. Soud proto ukládal obžalovanému trest dle trestní sazby pro přečin krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, která činí 6 měsíců až 3 léta. Trest byl tedy uložen ve výměře 17 měsíců, což soud považuje v této situaci za zcela přiléhavé a spravedlivé. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 1 písm. a) a § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou.

III. Výrok o náhradě škody

8. Ohledně výroku o náhradě škody soud konstatuje, že poškození UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., a [celé jméno poškozené] se řádně a včas připojili s nárokem na náhradu škody, kterou měl způsobit obžalovaný svým jednáním popsáním v obžalobě. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích. Soud tedy uznal obžalovaného vinným v souladu s podanou obžalobou a současně ve smyslu výše citovaného ustanovení rozhodl o povinnosti uhradit poškozeným UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., částku 2 500 Kč a [celé jméno poškozené] částku 3 500 Kč, když hodnota odcizených mobilních telefonů byla zjištěna na základě odborného vyjádření. V případě poškozené Jednota, obchodní družstvo Tábor, bylo postupováno v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řízení a poškozené družstvo bylo s nárokem na náhradu škody odkázáno na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť odcizený mobilní telefon byl policejním orgánem vrácen. Soud pouze pro úplnost připomíná, že rozhodnutí podle § 228 odst. 1 trestního řádu je exekučním vykonatelným titulem, poškození se tedy poučují o tom, že se můžou domáhat své pohledávky cestou exekuce či výkonu rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrno, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve třech vyhotoveních.

Poškozený se poučuje o možnosti žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí.

Žádost o uspokojení majetkového nároku dle zákona č. 59/2017 Sb. je třeba na Ministerstvo spravedlnosti zaslat nejpozději do 60 dnů od nabytí právní moci odsuzujícího rozsudku vydaného soudem v trestním řízení o trestném činu, v důsledku jehož spáchání vznikl oprávněné osobě majetkový nárok. Vzor žádosti naleznete na [\[webová adresa\]](#).

Tábor 8. února 2023

Mgr. Martin Prokop
předseda soudu